

взаємодію із зацікавленими сторонами на попередніх етапах введення KS-методики відповідає Scrum-Master.

Таким чином, запропонована модель Scrum-Kanban-технології враховує всі необхідні чинники активного супротиву змінам, що існують у практиці функціонування вітчизняних компаній у сфері інжинірингових послуг, та дозволяє поступово ввести принципи Agile-методології управління проектними командами, які мають за основну мету – підвищення результативності підприємства та оптимізацію часових і ресурсних витрат.

Література

1. Приймак В.М. Управління проектами: Навчальний посібник / Приймак В.М. – Київ : Київський національний університет імені Тараса Шевченка, 2017 – 465с.
2. Сазерленд, Дж. Scrum. Революційний метод управління проектами / Сазерленд Дж. – Москва: Манн, 2016. – 288 с.
3. Эффективный Kanban: мифы и реальность [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://habrahabr.ru/company/scrumtrek/blog/292914/>
4. 13th Annual State of Agile [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.stateofagile.com/#ufh-i-521251909-13th-annual-state-of-agile-report/473508>

УДК 332.142

Лошевич М.Ю., магістрант, Шацька З.Я., к.е.н., доцент
Київський національний університет технологій та дизайну

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ КРЕАТИВНОЇ ЕКОНОМІКИ В УКРАЇНІ

Для сучасного глобалізованого господарства характерні не тільки «прояви кризових явищ, які відбуваються на рівні національних економік» [3], але й формування нової креативної економіки. Креативна економіка є одним з

дійових інструментів для розв'язання глобальних проблем людства, яка має в розпорядженні достатні науково-технічні і матеріальні досягнення, напрацьовані відповідні форми [4]. Розвиток поняття креативної економіки почав набувати своєї чинності в останні десятиліття все більше. Звісно завжди були люди здатні мислити нестандартно, творчо, по іншому, але саме на порозі інформаційного розвитку суспільства, поняття креативність, набуло значення для самовдосконалення людини та її справи. Воно пов'язане з розвитком креативних вмінь, збільшенням кількості творчо мислячих працівників та загальним зростанням підприємств у новостворених креативних індустріях [1]. Креативний людський капітал означає здатність і можливість працівників впроваджувати інновації на засадах свого нестандартного, творчого мислення і нешаблонного вирішення виникаючих завдань. Основними чинниками, що визначають креативність людського капіталу є такі особисті якості людини, як гнучкість мислення, чутливість до змін, оригінальність, чіткість, винахідливість, життєвий та індивідуальний досвід в певній сфері. Динамічні та творчі здатності працівників становлять основу потенціалу підприємства в інтегруванні, створенні, реконфігурації питань та компетенцій відповідно до вимог динамічного середовища.

У сучасних умовах, одним з ключових факторів зростання продуктивності, ефективності праці, впровадження інновацій і нововведень є творчий (креативний) потенціал людського капіталу. Ні для кого не секрет, що у сучасному світі, поняття відійти від стандартних речей стало досить популярним. Значним прикладом стали підприємства, які вперше після постіндустріального суспільства показали, що впровадження нових нестандартних ідей та рішень, інновацій може значною мірою принести немалий прибуток, та що найбільш важливо, відсутність конкурентів на початку свого шляху. Ще у минулому столітті завдяки таким компаніям як IBM та Microsoft, які вирішили зробити обчислювальну техніку портативною та орієнтованою вже не на замовлення різних великих компаній, а на простих споживачів, що було тоді досить ризикованою та дорогою справою. Все це

призвело до величезного вибуху в інформаційній індустрії та перетворило ці компанії у креативних гігантів та двигунів прогресу.

Причиною уповільнення зростання української економіки перш за все є негативний вплив зовнішніх факторів, слабка конкурентоспроможність вітчизняних підприємств, а також так званих «стартаперів», недосконалість внутрішньої системи для розвитку навіть простого бізнесу. Серед означених проблем можна виділити: низька продуктивність праці, внаслідок не ефективної мотивації та стимулів до покращення умов праці за впровадження креативних ідей; недоліки системи освіти, нестача нових, «свіжих» знань у галузях економіки; слабка мотивація щодо розвитку вітчизняного бізнесу, звідси тенденція до робочої міграції у більш розвинені та сприятливі для бізнесу країни. Загальний рівень доходів представників творчого класу й підприємств, що входять в креативний сектор, значною мірою перевищує середній загальнонаціональний рівень доходів підприємств. Різностороння підтримка розвитку інноваційно-креативної галузі економіки країни є одним з найважливіших перспектив в галузі підвищення конкурентоздатності вітчизняної економіки. Основними передумовами для розвитку креативної економіки є вирішення наступних проблем: відсутність в значній кількості фінансових ресурсів; довготривалість окупності витрат на інноваційні проекти; відсутність чітко розроблених програм інноваційного розвитку та нормативно-законодавчих актів у сфері креативної економіки; низька поінформованість населення, щодо розвитку креативної економіки; не зацікавленість інвесторів вкладати кошти у креативні проекти через значний ризик та високий термін окупності; проблеми, спричинені бюрократичними маніпуляціями та відсутністю чітких механізмів приєднання до міжнародних платформ.

Європейський ринок креативної економіки має значний досвід, сама процедура участі вітчизняних підприємств в європейських проектах може стимулювати учасників ринку до розвитку, до введення інновацій, не зважаючи на ризики. Як приклад може слугувати українська компанія «Ugears», що

здійснює інноваційне виробництво конструкторів з деревини, без використання клею, що є досить відомою в країнах на пострадянському просторі.

Отже, в подальшому в Україні розвиток креативної економіки буде слугувати двигуном прогресу вітчизняної економіки, як всередині країни так й за кордоном. Збільшення обсягів інвестицій у сектор креативної економіки нашої країни є досить вигідним напрямом розвитку.

Література

1. Вахович І. Розвиток креативних індустрій: регіональний вимір : монографія / Ірина Вахович, Олена Чуль. – Луцьк: Вежа-Друк, 2014. – 288 с.

2. Мержвинська А. М. Дослідження суті креативної економіки та тенденцій і проблем її розвитку в сучасних умовах / А.М. Мержвинська // Проблеми системного підходу в економіці. – 2016. - Вип. 1. – С. 125-129.

3 Мельник А.О. Світові економічні кризи: теорія і методологія : монографія / А.О. Мельник. – К. : ННЦ «ІАЕ», 2014. – 392 с.

4. Економіка України в глобальному і внутрішньому вимірі: монографія/ за ред. В.Г. Федоренка, І.М. Грищенка, Т.Є. Воронкової – К. : ТОВ «ДКС центр», 2017. – 394 с. – с. 132.

5. Ольшанська О.В. Наукові засади визначення сутності регіону як суб'єкта господарювання та управління /О.В.Ольшанська// Актуальні проблеми економіки. - [науковий економічний журнал] – Київ: НАУ, 2011. – №12. – С. 100–108

УДК 338.32

Марценюк В.П., студентка, Будякова О.Ю., к.е.н.
Київський національний університет технологій та дизайну

ТЕХНОЛОГІЇ ЦИФРОВОЇ ЕКОНОМІКИ ЯК ДОМІНАНТИ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ

Питання розвитку цифрової економіки, цифровізації різних аспектів соціально-економічної діяльності, в цілому економіки та управління на всіх